

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 5 de gener de 1996 • Núm. 18 • Any I • 100 ptes

Jaime Mundo : “La sentència del Suprem afecta a tots els partits de l’Ajuntament”

pag 3

De moment no tindrem hipermercats

pag 4

L’Amèrica viva: una exposició que no ens ha deixat indiferents

pag 6

Enric Belda, director de Benicarlàndia, fa el balanç del certamen del 95

pag 7

Després del descans nadalenc, el C.D. Benicarló s’enfrontarà a un dels seus rivals més durs

pag 12

Ja s’han atorgat les subvencions de l’any 1995 per a les entitats esportives

A l’interior relació de les quantitats

pag 13

SUMARI

✓ Local

- P.3. Els nostres polítics opinen sobre la polèmica sentència del suprem
- P.4. L’hipermercat Leclerc té paralitzats els tràmits en Conselleria
- P.4. L’A.C. Alambor representa al País Valencià en els Premis 31 de desembre a Mallorca
- P.5. **Darrera la gatera:** La ressaca

✓ Societat

- P.6. Exposició sobre Sud-Amèrica
- P.7. Balanç de Benicarlàndia
- P.7. Concert nadalenc de la banda
- P.8. **El Mussol:** Arbres metàl·lics

✓ Cultura

- P.9. **La nostra cuina:** Torrons
 - P.9. **Vinguen dies i caiguen pans:** Censura 95
 - P.10. **Cinema:** Billy Wilder a la cafeteria Yucatán
 - P.10. **Els dies gloriosos:** Dorothy Parker
 - P.10. **Cartes de prop:** El retorn dels Beatles
- ### ✓ Medi Ambient
- P.11. **La nostra botànica:** Pi negre
 - P.11. **El futur del present:** Plantar l’arbre de Nadal?
 - P.11. **Els xiquets i el medi**

✓ Esports

- P.12. **De diumenge a diumenge:** Torna el Futbol
- En off side:** Calentura
- P.13. Subvencions 95 esports
- P.13. **Atletisme:**
- P.13. El bàdminton a Benicarlàndia
- P.14. **La claca:** Carta dels Reis
- P.14. **Amunt i avall:** Xert - Vallibona
- ✓ **Agenda i serveis**
- P.15. **El mots encreuats. Agenda i serveis**
- ✓ **Última**
- P.16. **Ni creix ni meix:** Desde Valencia hasta Mallorca

Edita

Associació Cultural
la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12580 Benicarló
☎ 47 53 60

Directora

Cristina Garcia Grau

Sots-directora

Maria Josep Arayo

Consell de Redacció

Àlex Gozalbo (Esports)
Noemí Oms (Societat)
Josep San Abdon (Cultura)
Francesc Anyó (Lleure)

Col·laboradors

Joan Gregori, Àlvar Anyó
Manel Garcia Grau, Josep Igual
José Miguel Cornelles
Antonio Sánchez
Centre Excursionista Xiruca
Anna Pujol, Toni Fibla
Vicent Arnau, Joaquim Bueno
Carles Lluch, Joanvi Vallés
Joan Manuel Ferrer
Francesc Delcastillo
Rodolfo Serrano

Fotografia

José Manuel Herrero
Pilar Diago

Administració, subscripcions

Publicitat

☎ 46 03 38

Maquetació

© Tirant lo Blanc

Dipòsit legal:

CS- 242-95

Imprimeix

Grèvol
Pl. Constitució, 5

La Redacció respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La redacció es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies, per motius d'espai. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i núm. de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

El termini per presentar setmanalment les col·laboracions acabarà dimarts. *La Veu de Benicarló*, surt cada divendres.

Editorial

Enguany esperem que els Reis Mags vinguen molt carregats de regals per als benicarlantos i benicarlantes. Carregats de regals per als que s'han portat bé i carregats de carbó per als que no han complert les seues promeses: xiquets i polítics, tots per igual.

Benvolguts Reis:

Des de la redacció de *La Veu de Benicarló*, humilment us demanem, no per a nosaltres, no, sinó per a tothom:

- que els pressupostos de la Generalitat per a aquest any vinguen ben plens per a la nostra ciutat
- que els treballadors de Palau troben solució a la seua situació laboral
- que el comerç es revitalitze i l'economia es recupere
- i moltes més coses que necessitaran l'ajuda dels nostres polítics locals, per tant doneu-los un poquet de seny i de ganes de treballar.

Moltes gràcies, reis!

Fe d'errades: Aquest número que teniu a les mans és el 19, no el 18. Perdoneu, som humans. Què hi farem!

Cartes dels lectors

¿Soluciones?

Era (fins avui) votant del PP. Dic "fins avui" perquè em sento traït pel comportament dels seus representants valencians. Al meu PP li feia falta un soci de govern, una mena de CiU que li servís, i va triar el més estrambòtic, el pitjor que podia haver triat, Unió Valenciana. Vaig presenciar (per curiositat i casualitat), una xerrada-col·loqui del seu anterior líder Lizondo, un home que des del primer moment em va semblar desequilibrat, molt suat, desinformat, una mena de Chiquito de la Calzada amb sentiments d'odi vers els catalans. Mai vaig pensar que aquest home podria arribar a pintar tant dins la seu de les Corts Valencianes, el Palau de Benicarló, fins al punt de convertir la seu de tan entranyable nom, en un autèntic *Palau de Benifotrem*. A conseqüència d'aquest injustificable pacte, pot lliurement, anomenar al Medi, *mig*; a les caixes d'estalvi, *d'alforros*; a Hisenda, *Facenda*; i al valencià que jo estimo, el que m'han ensenyat a l'escola (Normes de Castelló de 1932), *Polaco absurdo*. S'ha sortit amb la seua, ha aconseguit "so pena de eleccions autonòmiques" derogar l'homologació de català i valencià, homologació reconeguda i acceptada per totes les universitats valencianes. Ara pretén estendre l'ús de la seua "llengua valenciana", a la vegada que em diuen que la llengua que jo parlo és diferent de la d'Alcanar o Ulldecona. Hauré d'esperar un pacte del PP amb CiU perquè tota aquesta porqueria s'aclarisca?

JOAN CARLES A. F. (BENICARLÓ)

Marginació

Al Butlletí d'Informació Municipal del mes de setembre, a la plana 26, hi ha un anunci de l'Associació Intercultural GRAMC. El vaig llegir perquè tot el que sigui cultura m'interessa, sense excloure la magrebina. Trobo molt bé que ensenyin àrab, castellà i anglès. El que no entenc és l'exclusió de la llengua pròpia d'aquí, no només en l'anunci, sinó en els cursos anunciats.

Vull pensar que ha estat un lapsus, una manca d'informació, que pot ser reconsiderada, no pas un desig de "carregar-se" una cultura per part d'una associació cultural.

ÀLEX G. LÓPEZ

Jaime Mundo afirma que actualment tots els grups polítics estan afectats per la sentència del Tribunal Suprem

La sentència d'apel·lació al Tribunal Suprem interposada per alguns membres d'Alianza Popular al 1987 encara porta cua. Els diferents grups polítics locals han opinat sobre la implicació actual de la sentència que, de ser executada podria influir en les actuals retribucions dels corporatius. A més, un posterior recurs d'apel·lació del PSPV-PSOE contra l'acord de Ple dels Pressupostos de 1991 podria equilibrar la balança.

CRISTINA GARCIA GRAU

L'acord de Ple sobre els pressupostos del consistori socialista de 1987 és nul, el que significa que s'haurà de prendre un acord nou", així aclareix Josep Ramon Tiller, portaveu del Grup Socialista Municipal la resolució de la sentència del Tribunal Suprem.

Recordem que la sentència feia referència a les diferències retributives entre els regidors del Consistori, segons pertanyeren al grup de govern o a l'oposició, per l'assistència a Plens i Comissions. Aquest recurs, interposat al 1987 per Jaime Mundo, Francisco Moliner i Juan Parqual Sorlí, membres del Grup Popular municipal, va tenir la seua contrapartida al 1991, quan el Partit Popular va accedir al govern local.

J. R. Tiller: "Els populars van crear el concepte de major dedicació -atorgat a Mundo i Aparicio-, molt eteri al nostre pensar"

El PSPV-PSOE, llavors en l'oposició va interposar un segon recurs on es recorria la decisió de Ple de "compensar econòmicament les responsabilitats polítiques dels corporatius, pèe la qual

cosa, qui tenia més atribucions passava a cobrar més, a la vegada que es creava el concepte de *major dedicació -atorgat a Mundo i Aparicio-, molt eteri al nostre pensar*", en paraules de Tiller.

"L'ideal seria que ningú fes executar la sentència"

El Grup Socialista demanava que "s'equiparés el concepte d'oposició al de govern, ja que en una democràcia ambdós són igual d'importants". Tiller va matitzar que la sentència, "no és un tema de debat polític, és entre particulars". El Tribunal Suprem, en el moment de dictaminar una sentència, crea jurisprudència sobre la mateixa, per la qual cosa Tiller, com a portaveu del Grup Socialista, ha afegit que "si algun dels implicats fa executar la sentència, i la que nosaltres hem interposat s'aprova, nosaltres potser també la farem complir, encara que ningú vol arribar a aquests extrems; l'ideal seria que ningú la fes executar"

Jaime Mundo: "aquest és un tema a tractar entre tots els grups polítics per mirar d'arribar a una solució paritària"

L'actual alcalde, Jaime Mundo, que va ser un dels que va interposar el recurs d'apel·lació, veu com ara la sentència es torna en la seua contra, encara que creu que "en aquests moments tots els grups estem implicats en la sentència". Francesc Xavier Rodríguez, portaveu de la Unitat del Poble Valencià, ha demanat que "s'adeqüe l'acord de Ple a l'esperit de la sentència pel que fa a la igualtat en les retribucions".

Tots els grups polítics estan interessats que s'arribe a un acord. Mundo ha dit al respecte que "aquest és un tema a tractar entre tots els grups polítics, i mirar d'arribar a una solució paritària", alhora que "els serveis jurídics de l'Ajuntament estan analitzant l'abast de la sentència per poder prendre una determinació al respecte, per saber si s'hauran d'equiparar les actuals retribucions, encara que ara per ara no hi ha res clar".

ESTELLER IMPORT

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

AUTO ESTELLER

Benicarló
47 17 08

Vinaròs
40 07 68

El proyecto de Leclerc está paralizado en la Consellería de Industria

CRISTINA GARCIA GRAU

La Consellería de Industria, Comercio y Turismo tiene paralizado el proyecto de instalación del hipermercado de la cadena francesa Leclerc en nuestro término municipal.

Jaime Mundo ha dicho que "la propuesta de Leclerc está pendiente del estudio en Consellería de un mapa de implantación de grandes superficies a nivel de toda la comunidad". Este mapa de implantación tendrá que evaluar la existencia de dos hipermercados en poblaciones vecinas, debido a la propuesta de la cadena Continente de construir un hipermercado en Vinaròs.

Jaime Mundo: "La propuesta de Leclerc está pendiente del estudio en Consellería de un mapa de implantación de grandes superficies a nivel de toda la comunidad"

Mundo ha matizado que "el Ayuntamiento ya llegó, en su momento, a un acuerdo de calificación de la zona donde puede instalarse una gran superficie o una industria no-contaminante; en estos momentos no depende de nosotros, sino de Consellería, de ahí que la tramitación todavía no esté en marcha".

Unió de Comerços: "continuaremos haciendo lo posible para que no se instale una gran superficie ni en Benicarló ni en la vecina Vinaròs".

Desde la Unió de Comerços, se piensa que "el comercio benicarló está pasando un mal momento y debe revitalizarse por sí mismo; aunque el proyecto esté paralizado actualmente, continuaremos haciendo lo posible para que no se instale una gran superficie ni en Benicarló ni en la vecina Vinaròs".

L'Associació Cultural Alambor participa en el I Congrés d'Entitats Cíviques i en els Premis 31 de Desembre, que s'han celebrat a Mallorca.

L'Associació Alambor, convidada per l'Obra Cultural Balear, ha estat present a la ciutat de Palma de Mallorca per a participar en la I Trobada d'Entitats Cíviques. Aquest aplec, en què han estat convidades les entitats més representatives de les Balears, Andorra, Catalunya i el País Valencià, ha tingut com a finalitat posar en contacte les societats culturals més vives per tal que intercanvien experiències i puguin establir lligams de cooperació en matèria cultural.

La presentació de la Trobada va ser a càrrec del Sr. Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear. La ponència amb el títol "Interrelacions entre els territoris de parla catalana: la iniciativa de la societat" va ser exposada per l'eivissenc Sr. Isidor Mari, el qual va posar de manifest les diverses problemàtiques i potencialitats que té la societat civil, i com aquesta ha de ser un dels factors de dinamització social i cultural. Després hi va haver

un debat per àmbits (cívic i cultural, ensenyament, ONGs, solidaritat, etc). Al final van establir-se les conclusions que es poden sintetitzar en la necessitat de treballar en tres grans blocs següents: 1) Xarxa d'Informació entre les entitats. Creació d'un espai telemàtic de comunicació a través d'Internet. 2) Drets lingüístics, culturals i relatius a la solidaritat; i 3) Projectes cívics comuns. L'Alambor ja ha concretat un intercanvi de materials amb el Centre Unesco, la Societat Andorrana de Ciències, i el Centre de Lectura de Reus.

El vespre anterior a aquesta Trobada la representació d'Alambor, juntament amb els altres invitats, va ser rebuda al Casino Pal·ladium de Calvià per assistir al lliurament dels Premis 31 de Desembre (data de la conquesta de Mallorca per Jaume I). Aquesta Nit de la Cultura és l'acte de major transcendència cultural a Mallorca.

RESTAURANTE
El Cortijo

MENDEZ NUÑEZ, 85
TELEFONOS 47 00 75 - 47 50 38
12580-BENICARLO
(CASTELLÓN)

cristal - 1, s.l.
Aluminios
Persianas
Cristales

Ángel Gilabert Rodríguez

Corts Valencianes, 15 baixos
Teléfono y Fax 964 / 47 11 67 12580 BENICARLÓ (Castellón)

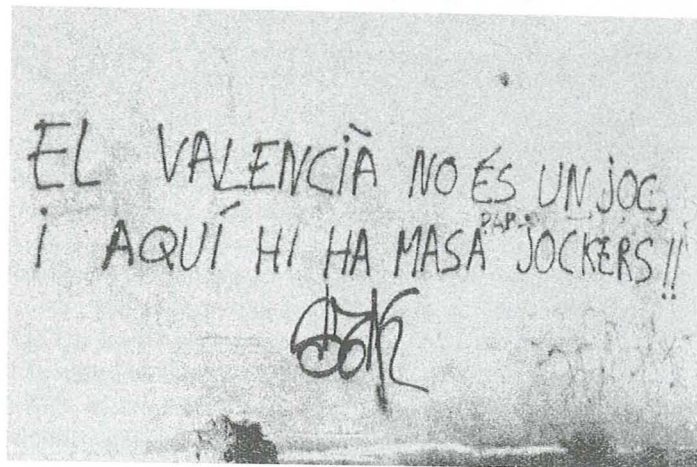
La Veu
sense afonies

la informació de
primera mà i exclusiva

Auto Eduardo
c/Cervera, 32 tel. 48 10 13 Peñíscola
Mecánica • Electricidad • Ruedas

Foto denúncia

Segurament s'haguera pogut evitar embrutar aquesta paret si el valencià fóra tractat com la llengua normal d'un país normal

Si vols veure la teua Foto-denúncia publicada ho pots fer enviant-la a la Veu de Benicarló c/ Sant Francesc, 95

Però, independentment que estiguem d'acord que les parets no són el lloc adient per expressar les idees la pintada té més raó que un sant. Resulta que el primer que s'ha dedicat a fer de "jocker" amb la llengua ha estat un personatge tan nefast com Visente González Lisondo, president de les Corts Valencianes, i que té alguns acòlits que li fan de comparsa. Ja se sap la raó, de vegades té poc a veure amb la democràcia.

darrera la gatera

REDACCIÓ

La ressaca

La barreja pot resultar terrible!

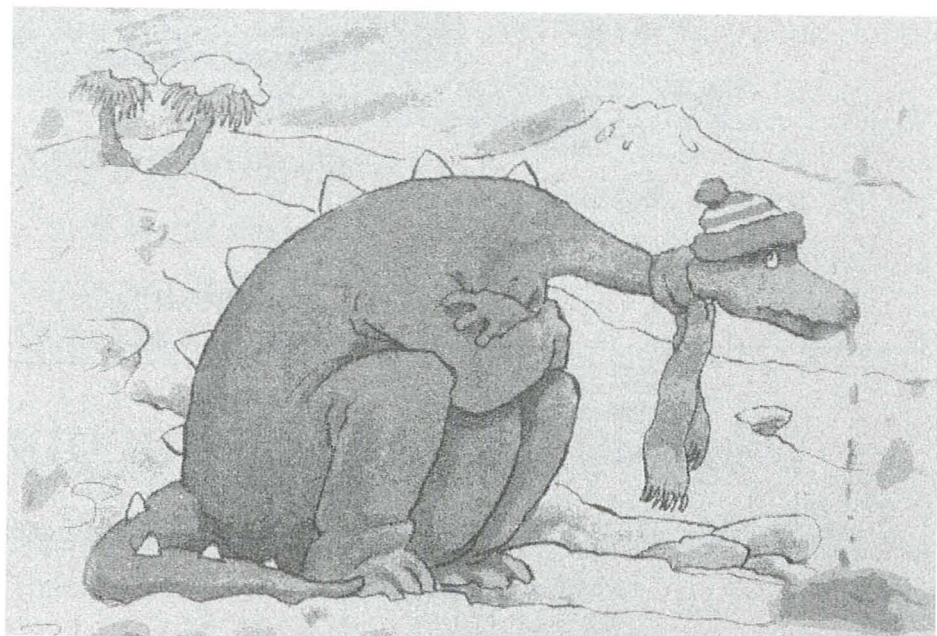
Benvolguts lectors de LA VEU:

La redacció d'aquest setmanari ocupa avui l'espai reservat per al nostre estimat Ximo Bueno per tal de disculpar-nos, a nosaltres i a ell mateix, perquè aquesta setmana no podem comptar amb la seua inestimable col.laboració.

Darrera tanta gatera la ressaca ha estat i és monumental

Estem segurs que tots ho entenedreu: **darrera tanta gatera la ressaca ha estat i és monumental.**

Ah! i a més a més la grip familiar.

L'Amèrica viva: Una exposició fotogràfica que no ens deixa indiferents

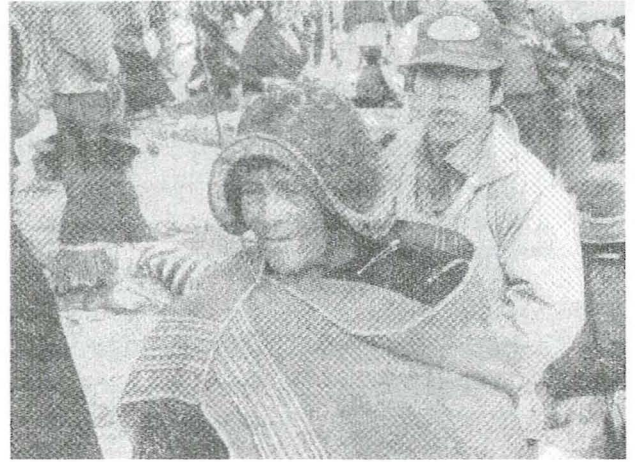
ANNA PUJOL

Dins de les **Jornades per la Solidaritat** celebrades els passats dies 2, 3 i 4 de gener a la Caixa Rural, s'ha emmarcat una exposició de fotografies que la Generalitat Valenciana ha posat a la disposició de la **Comissió 0.7% de Benicarló** com a il·lustració dels actes organitzats.

Ha estat una gran oportunitat per a posar-nos davant de l'obra de tres prestigis professionals que han elevat la fotografia a la categoria d'obra artística. Es tracta de Francesc Jarque, Rafael de Luís i José García Poveda. Des de la regió andina, Nicaragua o Cuba ens traslladen per mitjà d'un vocabulari visual propi a diferents entorns vitals de l'Amèrica del Sud.

Es tracta de Francesc Jarque, Rafael de Luís i José García Poveda. Des de la regió andina, Nicaragua o Cuba ens traslladen per mitjà d'un vocabulari visual propi a diferents entorns vitals de l'Amèrica del Sud.

Sense caure en un patetisme gratuït, aquesta exposició es recrea en la dignitat de la pobresa d'un Tercer Món que ens mira als ulls com els retrats que aporta Jarque. Sense arribar a l'exotisme turístic, García Poveda planteja una escenografia espontània d'objectes quotidians fruit del mestissatge cultural. Sense cap intenció pamfletària, de Luís ens parla des de la decadència d'una realitat material devastada, vençuda per la vitalitat que genera el factor humà protagonista a les seues imatges.

Aquest cúmulo d'imatges envoltants constitueixen un missatge sincer que reivindica sense increpar

La utilització del color, l'interès per l'espai i els espais, unes composicions dinàmiques on el casual conté el valor de l'essència màgica d'un univers atàvic i present alhora, fan d'aquest cúmulo d'imatges envoltants (pot ser concentrades en massa poc espai) un missatge sincer que reivindica sense increpar. A més d'emanar una gran força estètica, aquest calidoscopi constitueix un document per a la reflexió que no ens ha deixat indiferents.

MAESTRAT 106.2 F. M.

LA MILLOR INFORMACIÓ

EL MILLOR MAGAZINE

LA MILLOR MÚSICA

Apple Centre Ulldecona microgestió

Integradors de sistemes • Distribuidors Apple Computer

c/ Murada de Baix, 20 Ulldecona Tel. (977) 57 32 39

Concert nadalenc de la banda

MINISTRIL

El darrer concert de 1995 es va celebrar el divendres 29 de Desembre per la Banda de Música "Ciutat de Benicarló".

El repertori: "La Primitiva", pasdoble de Jeff Penders, molt ben interpretat. "Caballeria lígera" de Franz von Suppé, que no va anar tan lleugera, mes bé lentament. "El lago de los cisnes", -només tres parts- de Chaikowsky, va resaltar l'oboe solista, esplèndid.

En la segona part "Bocetos del Cáucaso" de I. Ivanov, obra d'estrena, va estar sens dubte la millor de la vetllada; jocs entre el saxofó alt i clarinet i fluïdesa amb la flauta i fagot. "El Danubio Azul" de J. Strauss, massa conegut per a descuidar alguns detalls; la "Radetsky marxa" amb gran sabor austriac va ser la "guinda" del concert amb molta música de l'Est d'Europa.

Després el "Nadal blanc", genuïnament americà va ficar de relleu l'estil pausat i en ocasions romàntic que el director sap impregnar a la seua Banda. Ens varen regalar fora de programa "Nit de Pau" de Gruber,

amb un encertat sol de xilòfon. Magnífic concert en general, amb un auditori quasi ple i pareix que la millora de les butaques no ha estat el mateix amb la llum de l'escenari, molt forta, deixant les primeres files de la Banda a la fosca.

Aquest modest ministril o trovador, desitja que els bons resultats aconseguits en el camp musical, siguen més alts per al 96.

Aquest modest ministril o trovador, desitja que el Benicarló de 1996 siga més imaginatiu amb la cultura, i que els bons resultats aconseguits en el camp musical, siguen més alts per al 96.

He demanat també als Reis Mags de Russafa, que quan passen per Benicarló descarreguen dels seus camells el tan desitjat Conservatori de Grau Mitjà, i que els xiquets del poble puguen gaudir en un futur de una millor oportunitat d'estudiar música.

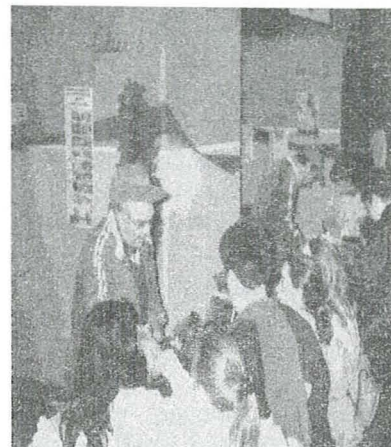
Feliç Any Nou, treball i salut per a tots.

Enric Belda, fa la valoració de Benicarlàndia 95

LA VEU

Enric Belda, el nou director de Benicarlàndia, una vegada finalitzada l'edició del 95, ens ha explicat quina valoració fa d'aquesta setmana.

Allò que cal valorar més positivament en Benicarlàndia 95 ha estat "sobretot la satisfacció dels xiquets, la gran quantitat de xiquets que han vingut, les activitats i la col.laboració de les entitats".

"S'ha fet un control de visitants, i calculem que han passat per Benicarlàndia més de 16.000 persones".

Enric Belda també és crític i reconeix algunes notes negatives que cal superar per a pròximes edicions "la nota negativa, pot ser la que ja sabem, que amb una miqueta més de temps s'haurien pogut organitzar les activitats d'una altra manera, però tot i això, la valoració general, és sense cap mena de dubte molt positiva". Pel que fa a l'afluència de públic afirma que "no hem fet un control estricte, però durant dos dies s'ha fet un control de visitants, i calculem que han passat per Benicarlàndia més de 16.000 persones".

És a dir, que tot i els problemes en què s'han trobat per la precipitació en l'organització del certamen, el nou director no ho dubta, "si m'ho proposaren, no ho dubtaria, l'any vinent repetiria".

Regio Cinema de Benicarló

De dimecres a dilluns

•007 Goldeneye

Servei de neteja de tèxtils i pells.

TINTORERIA

BENSEC[®]

Carrer de Cristóbal Colón, 15

tlon. 46 20 19

estudio

Fotos en una hora

Atención novios, regalamos un sensacional video de boda

Plaza Mercado, 1 Tel. y fax 47 14 32 • 12580 Benicarló

el mussol

Arbres metàl·lics?

El mussol en les seues passejades pels carrers de la ciutat ha comprovat que la teoria de l'evolució segons Darwin ha arribat a límits insospitats al món civilitzat, així tothom pot veure com a molts carrers de la ciutat han crescut quantitat d'arbres amb quatre arrels en forma de tornavís, troncs primers metàl·lics i copes rectangulars decorades amb anuncis publicitaris.

Tothom pot veure com

a molts carrers de la ciutat han crescut quantitat d'arbres amb quatre arrels en forma de tornavís, troncs primers metàl·lics i copes rectangulars decorades amb anuncis publicitaris

Davant aquest fet, el mussol està convençut que aquesta nova espècie arbòrea urbana, que desplaçarà a poc a poc als autèntics arbres de fulles verdes i tronc de fusta de voreres, jardins i places públiques és un avanç modern de la enginyeria genètica ja que no cal ni regar-los, ni podar-los,...

sobretot són molt útils per als humans per tal de posar-hi publicitat dels seus productes i així promoure una mica més al consum, base de la seua economia.

Aquesta nova espècie arbòrea urbana, desplaçarà a poc a poc als autèntics arbres de fulles verdes i tronc de fusta de voreres, jardins i places públiques

Ara bé, el mussol creu que els enginyers-polítics genètics que han aconseguit aquest meravellós arbre autòcton urbà els caldria que seguiren

treballant un poc més per tal de millorar el seu aspecte, ja que realment la seua fisonomia és prou deplorable i antiestètica.

Per aquest motiu mentre no hi troben una nova generació d'aquests arbres metàl·lics més bonics, els responsables municipals podrien transitòriament fer retirar-los dels carrers, sobretot aquells que han estat plantats a les places i jardins públics i que alletgen moltíssim aquests espais d'ús de tots, amb la finalitat de millorar l'estètica urbana, ja de per si prou deteriorada i malbaratada.

La Veu de Benicarló

El teu setmanari Sense afonies *Subscriu-t'hi*

Fitxa de subscripció

NOM _____ COGNOMS _____
 DOMICILI _____
 POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a *La Veu de Benicarló*, per l'import de: 4.680 pts (52 números, anual, bonificació 10%), 2.470 pts (26 números, semestral, bonificació 5%) prorrogable si no hi ha ordre en contra. Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 1.000 ptes semestrals o 2.000 ptes anuals.

Forma de pagament: Domiciliació bancària Xec bancari nominatiu adjunt

Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària o el xec nominatiu per **4.680 pts** (52 números, anual) o **2.470 pts** (26 números, semestral) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____, d _____ de 199

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
 ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
 NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE _____

Codi de Compte Entitat _____ Sucursal _____ Control _____ Compte número _____

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'**Associació Cultural la Feram de Benicarló** per l'import de subscripció a *La Veu de Benicarló*.

Signatura: _____, d _____ de 199

Vinguen dies i caiguen pans

Censura 95

Qui haja vist *Cinema Paradiso* recodarà, segurament, el capellà amb la campana. Abans que el poble veiés les pel·lícules, el capellà, en una sessió privada, seia enmig de l'enorme cinema buit amb una campana a les mans i el maquinista li projectava les pel·lícules. Quan el capellà veia alguna escena "inconvenient" sacsava la campana intensament i el maquinista sabia que havia de tallar. La cara de sorpresa i d'indignació del capellà quan veia el que havia anat a veure era fantàstica. Tant com la del maquinista quan sentia la campana, tot i sabent perfectament, quan sonaria. Algunes censures, amb una certa distància, són tan ingènues que resulten tendres i còmiques. No totes, però.

No sé si *Don Camilo de las Pochas y los Tacos* en la seua època de censor remunerat hagués censurat un llibre que tractara sobre un poble amb els carrers plens de títols. No ho sé.

És possible que aquesta història dels fal·lus, escrita, resulte pornografia pura

Alto! Que ningú no s'escandalitze. És possible que aquesta història dels fal·lus, escrita, resulte pornografia pura. És possible. Però que pensariem si us diguéssim que moltíssima gent ha passejat pels carrers d'aquest poble? Segurament vosaltres mateixos ho heu fet. El poble és Peníscola. I molts de vosaltres heu passejat pels seus carrers envaïts de cànters amb tricorni, bigoti, i genitals masculins desproporcionats. Heu passejat entre aquests monstres com ho han fet veïns i turistes.

I, clar, un dia va passar el que havia de passar: sonà la campana. Un "responsable" va dir que prou de *tejeros* pels carrers.

No us penseu ara que la llum de Trento el va il·luminar i el va

fer actuar en favor dels turistes d'entrepà (què hem de fer? són així, no els agrada anar a la *Hosteria*). Tampoc ho va fer per la gent del seu poble. No. Ho va fer per les esposes dels ministres del Ecofin, és a dir, per les esposes dels ministres d'economia de la Unió Europea. Segons el responsable els titoluts "podien ferir la sensibilitat de les il·lustres visitants". Heu d'entendre, gent normal, que no es pot comparar la sensibilitat de les *ecofines* amb la sensibilitat de la gent de Peníscola, la dels *manyos*, la dels madrilenys, etc. Aquestes abnegades esposes tenen, de vegades, l'obligació d'acompanyar els seus marits. És dur ser *ecofina*: has de viatjar, has d'anar a hotels de luxe, menjar-te tots els *ferrerorochers* que t'oferisquen els ambaixadors, i mira que n'hi ha d'ambaixadors i de *ferrerorochers*. Aquesta vegada mentre els marits es reunien a València les *ecofines* tenien l'obligació de visitar Peníscola. Per això el responsable va assumir la responsabilitat i va esdevindre responsable.

Però, qui li ha dit al responsable que les *ecofines* no van visitar Peníscola expressament per poder passejar pels seus carrers replets de fal·lus, eh? Amb la quantitat de turistes que rep Peníscola ben segur que els superdotats són famosos arreu d'Europa.

Qui és ell per a negar-los a les *ecofines* la possibilitat de passejar com ho han fet milers de famílies senceres?

Qui són elles per a no patir el martiri d'anar pels carrers empinats de Peníscola ensopegant amb els *tejeros collonuts*?

No ho sé. L'únic que sé és que nosaltres no som ni *ecofines*, ni *tejeros* cuits, ni responsables amb capacitat de fer i desfer, encara que siga tard i malament.

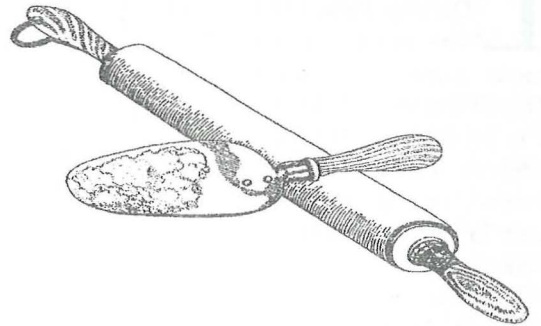
JOSEP FERRER

lo racó del coc

la cuina de Benicarló

LO MANIFASSER MAJOR

Coc ràpid

Valga aquesta tan senzilla recepta per combatre els mals costums que proliferen, avui en dia, entre la rebosteria nadalenca. Són molts els intents desestabilitzadors, però nosaltres ens mantenim fidels a les arrels sentides de la nostra cuina i abominem "roscons" i d'altres dèries. Hi ha qui ens commina des del privilegi que li atorga la tribuna escrita amb estranyes receptes que mai en la vida no ha estat capaç d'assajar (i potser ni de menjar-se-les). No, nosaltres no som d'eixe món!

És un pastís agraït que ens ajudarà a ornar desdèjuns i resopars i a elevar al grau superlatiu una xocolata calenteta a mitja tarde de gener

Recomano aquest concepte bàsic i exquisit que anomenem coc ràpid com a element primogènit dels fogons magres. És un pastís agraït que ens ajudarà a ornar desdèjuns i resopars i a elevar al grau superlatiu una xocolata calenteta a mitja tarde de gener, quan el fred ens apreta. Prendrem cura de folrar amb paper un motlle de llauna amb parets altes que untarem d'oli on abocarem la barreja que haurem fet de la següent manera: mesclarem farina i llevat amb una crosta de llima ratllada i ous batuts; a tot açò li anirem afegint el sucre a poc a poc, sense parar de batre-ho. Hi tirarem un got d'oli i un de llet i després uns grapat de farina. Aquesta crema espessa ben batuda la tirarem dins la plata de llauna, ensalgant-la uniformement amb sucre molt i ho posarem al forn mitjà prop dels tres quarts. Després d'aquest temps ho deixarem refredar i, si volem, començarem a gaudir-ne.

Hi ha llocs on aquesta entranyable recepta rep el nom de coca boba o de llanda

Aquesta entranyable recepta hi ha llocs on rep el nom de coca boba o de llanda, i amb petites variacions s'exten pel nostre llarg territori fent profit a qui s'ho mereix i deixant enventrellats als qui profanen el magisteri dels fogons sense exequàtur culinari. Que sant Benet els perdone tanta gosadia ... Dixit est.

els dies gloriosos

↳ JOSEP M. SAN ABDON

Dorothy Parker

L'escriptora nord-americana Dorothy Parker (1893-1967), s'ha posat darrerament de moda gràcies a l'espectacle de Dagoll Dagom, "T'odio, amor meu" i la pel·lícula d'Alan Rudolph "La senyora Parker i el seu cercle viciós", que ací a Benicarló, per cert, la vam veure ben poques persones.

D. Parker va visitar dues vegades Espanya, la primera va ser l'any 1926, viatjava amb una colla d'amics, entre ells hi era E. Hemingway, que a Barcelona els va portar a veure una cursa de braus. En aquell temps els cavalls dels picadors no portaven protecció i un bou va clavar les seues banyes a la panxa de l'animal, quedant els seus budells a la vista de tothom. A la senyora Parker li van agafar unes basques i va sortir de la plaça maleint Hemingway i els espanyols. Van continuar el seu viatge fins Sevilla, on era Setmana Santa i allí es va barallar amb uns sevillans, que aprofitant la multitud que hi havia presenciant les processons li van pessigar el cul. Després anant en tren cap a Madrid, el revisor va multar dos dels seus acompanyants, el crític Gilbert Seides i la seua esposa per fer-se un petó en públic.

La multitud que hi havia presenciant les processons li van pessigar el cul

Malgrat tot, l'any 1937 va tornar-hi, aquesta vegada per ajudar les víctimes de la guerra, va estar-se a Madrid i a València. De l'estada a aquesta segona ciutat recordaria dues coses, les mofes de la gent al veure-la amb un sofisticat barret i la cara dels nens després del bombardejos. Quan va tornar a Nova York, va escriure uns quants contes sobre el que havia vist i es va dedicar a recaptar diners per a la causa republicana.

CARTES DE PROP

↳ JOSEP IGUAL

El retorn dels Beatles

Quan defeca la crisi rates grises sobre els desheretats, tornen les vaques sagrades a estirar el mercat per curar la febre amarga dels comptes corrents escanyats. I tothom somriu sobre el cadàver de John Lennon, esquarterar fins a la cendra per vendre'l a terminis d'or a executius medosos i nostàlgies errades per la cocaïna de la pilotada. Patètics llavis sense comunicació travessen Abbey Road, però el semàfor encara és vermell i les ànimes de la fossa comuna, esquerdada al bell mig del darrere d'una Europa fada i perplexa, reclamen la seua cançó de freda justícia o amatent record. Cau la tenebra sobre el bust de canya d'un amor malvenut, la metralla enerva un mural candorós dels quatre penúltims hippies que escalfen la desolació amb un foc de llaunes i periòdics.

Els porcs amb corbata embarguen el somni. Fi de la primera part.

Déu sap com m'agraden, els Beatles.

Déu sap com m'agraden els Beatles. L'altre dia vaig comprar a Barcelona el vell Abbey Road, que és una meravella irregular encara refrescant. Déu sap com m'agrada la música dolenta, com m'agrada el caràcter dels Lennon-McCartney compositant.

Aquests dies llijo uns articles crítics del pianista Glenn Gould que els possa a parir mones; Glenn Gould era un ànima torturada que davalla al pop per barallar-se amb quatre xicots de classe obrera de Liverpool que afusellaven d'ací i d'allà, ara dels negres, després dels blancs més brillants. L'home que cercava el nord del cervell creatiu, honest i valent, segurament té tota la raó del món però Déu sap com m'agrada sentir una versió atrotinada per un mareig de vent desafiant de Penny Lane - la millor cançó del Beatles, segons Manuel Vazquez Montalbán- un diumenge tediós al punt del migdia en un parc públic de la vella Europa.

M'agrada la música dolenta, amic Glenn, ànima torturada de la porca teclúria.

cinema

↳ JOSEP M. SAN ABDON

Billy Wilder
a la cafeteria YucatánFitxa tècnica: *Two much*.

Director: Fernando Trueba. **Actors:** Melanie Griffith, Antonio Banderas, Daryl Hannah, Danny Aiello, Joan Cusack, Gabino Diego i Eli Wallach. **Guió:** Fernando i David Trueba (basat en una novel·la de Donald E. Westlake). **Fotografia:** José Luis Alcaine. **Música:** Michel Camilo.

Era una vegada una colla de joves estudiants de cinema que es reunien a la cafeteria Yucatán a Madrid. El qui amb el temps seria el més avantatjat de tots, Fernando Trueba, somniava amb els grans mestres de la comèdia americana, sobretot amb Billy Wilder, a qui anys després qualificaria com el seu déu.

Aquell jove amb el temps faria realitat el seu somni, guanyaria un Oscar i aniria a rodar a Hollywood, la pel·lícula de més pressupost de la història del cinema espanyol (11 milions de dòlars).

Amb *Two much*, Trueba es presenta com un bon deixeble dels seus mestres de la comèdia americana d'embolics, però aporta un punt de personalitat pròpia, de manera que jo diria que la pel·lícula és una comèdia americana molt espanyola. En efecte, els guionistes transformen el dolent Art Dodge, de la novel·la de Westlake, en un personatge genuïnament castellà, un murri sense males intencions, que organitzarà tots els embolics ja siga per sobreviure o per amor.

Malgrat les tres estrelles rutilants que protagonitzen la pel·lícula, els actors més destacats són els secundaris, amb menció especial per a Danny Aiello, Joan Cusack i Eli Wallach.

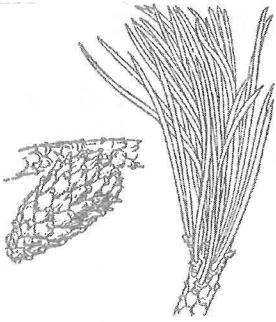
Amb *Two much* Trueba ens conta un història senzilla, amena, sense grans misatges, sense grans efectes especials, ben feta, en definitiva dues hores de cinema del de sempre.

Bar restaurante
Berná

Dr. Ferran, 7

la nostra botànica

JMASCLANS

Pi negre, (Pinus mugo subsp. uncinata)

Correntment és poc alt, però pot atanyer uns 20 m.; tronc gruixut, amb les branques inferior molt baixes i acostades al sòl, recte i amb capçada cònica, ben regular. Fulles d'un verd fosc, fortes i punxants, curtes, de 5 i 6 cm., una mica corbades i espessament juntes. Pinyes petites, de 4 a 7 cm. Florida: maig i juny. és l'arbre típic de l'estatge subalpí. L'abet acompanya el pi negre fins molt amunt però la bravesa d'aquest pi no és igualada per cap altre dels nostres arbres, ni per l'abet mateix. Només el tenim als Pirineus, principalment entre el 1600 i 2300 m. També el podem trobar a la Serra de Gúdar -límit meridional-, a Terol. La seua àrea geogràfica és essencialment centroeuropea.

Els xiquets i el medi ambient

El Medi Ambient

Nosaltres els humans ens estem carregant el Medi Ambient, l'estem contaminant, arrancant els arbres i no deixant que isquen les plantes. Llancem tots els residus tòxics al mar i matem els peixos. També els llancem a l'aire i destruïm la capa d'ozò.

Nosaltres els humans ens estem carregant el Medi Ambient, l'estem conteminant, arrancant els arbres i no deixant que surtiguem les plantes.

Tallem els arbres per fer mobles i llenya, i deixem a molts animals sense casa i sense aliments. En tallar els arbres, quan plou, l'aigua s'emporta tota l'arena, i queda la roca, i no poden créixer les plantes. Ara per ara, perquè no tallen tants d'arbres s'ha inventat un sistema de reciclatge, que farà que, almenys, aquest sector estiga una mica més protegit.

JAVIER FERNÁNDEZ BURRIEL

El futur del present

Plantar l'arbre de Nadal?

ÀLVAR ANYÓ

Amb la col·locació i decoració de l'arbre de Nadal, no fem altra cosa que continuar, de forma modificada, amb el ritus ancestral de venerar la natura que ell simbolitza. El tenim uns dies a casa, ben guarnit i col·locat en un lloc principal, acompanyat a voltes del nostre pessebre, en una simbiosi de tradició i modernitat. En aquesta societat cada dia més urbana, per a molts acaba fent-se entranyable eixe tros de natura, que per uns dies ha presidit la llar.

Però quan les festes nadalenes s'acaben, l'arbre a casa fa nosa i cal desfer-se'n d'ell. Aleshores dol tirar-lo al fem amb la brossa, més quant recordem que les nostres muntanyes s'estan convertint en un desert, i ens agradaria poder fer alguna cosa. Per aquest motiu diverses entitats, inclús la mateixa administració, organitzen campanyes de recollida i posterior plantada dels arbres de Nadal.

Aquestes campanyes de repoblació, que en principi pareixen del tot lloables, no deixen de ser un fracàs i per tant un absurd, ja que la majoria dels arbres de Nadal que es planten no arriben al primer estiu -el 90% segons reconeixen els propis tècnics de Medi Ambient-. Llavors, per què es continuen fent aquestes campanyes? Per què no ens deixem de sentimentalismes absurds i replem seriosament com cal? O millor encara, per què no s'aprofita l'estima cap a la natura que ens desperta l'arbre de Nadal, per explicar la vital importància dels boscos i s'actua en conseqüència fomentant el seu respecte, protecció i difusió?

Fes de la teua compra un projecte solidari!

COMERÇ JUST I SOLIDARI

Sant Joan 9 Tel. 46 06 90 12580 Benicarló

Llibreria • Papereria • Copisteria

Fotocòpies • Còpies de plànols • Enquadernacions Còpies Color Consumibles de la marca d'impressores HP Pl. Constitució, 5 • Tel-fax 47 5698 Benicarló

La Veu sense afonies

la informació de primera mà i exclusiva

de diumenge a diumenge

JUAN ANTONIO FERNÁNDEZ ABAJO

Torna el futbol

Diumenge vinent torna el futbol al Municipal de la Carxofa. Després de dues setmanes de descans el C.D. Benicarló s'enfrontarà a un dels rivals més forts de la competició. l'Acero-B del Port de Sagunt. Si s'assoleix la victòria es consolidarà la segona posició a la taula classificatòria i al mateix temps es deixarà una mica més penjat un dels enemics més durs. Amén.

L'equip ha entrenat amb tota normalitat des del dia 22 de desembre i Alberto Ferrer podrà comptar amb tots els components de la plantilla, de moment no hi ha cap lesionat ni cap jugador pendent de complir sanció. A més a més, des de fa un parell de jornades la porteria s'ha vist reforçada amb la incorporació de Jorge Gómez, un home que ja havia estat al Benicarló fa tres temporades i que donarà tranquil·litat en cas d'absència del titular León.

I vosté, lector, segueix sense pujar al Camp a passar una bona vesprada... i sense comprar loteria. Ja l'apanyaré jo, ja.

L'actitud dels jugadors i directius del Benicarló està esdevenint cada vegada més meritòria; la temporada avança, l'equip està dalt de tot... i el soci i el públic en general segueix sense fer costat al club. Es té una mala imatge, deformada, de què és el C.D. Benicarló. Hom pensa en un grup de jugadors professionals, que cobren molts diners, i en uns directius que només volen furmar puros i figurar. La realitat és tota una altra, molt més desagradable i dura, i parlo per experiència. Els jugadors difícilment cobren tot allò que tenen pactat, els toca vendre loteria, números de rifes diver-

ses... i moltes vegades juguen sense saber si cobraran o no; tots, absolutament tots, tenen molta afecció i són molts els que senten els colors. Als directius els toca anar a captar, sí, sí, captar, per tal de poder pagar les mensualitats; perden hores de treball, d'estar amb la família, reben tota mena de xerrades i carades -a Benicarló som així, o no?-, això quan no els toca gratar-se la butxaca.

Si els resultats acompanyen potser se'n sortiran -jugadors i directius-, però en cas contrari no tardarà molt de temps a sentir-se'n parlar. M'imagino -millor dit, recordo- les inacabables reunions de la Junta, amb uns hòmens veritablement preocupats, proposant les eternes solucions de sempre: convocar una assemblea general (que no soluciona res), fer pagar entrada als socis (a molts no els ve de gust), organitzar una gran i arriscada rifa (qui vendrà les butlletes?), etc.

I vosté, lector, segueix sense pujar al Camp a passar una bona vesprada... i sense comprar loteria. Ja l'apanyaré jo, ja.

La darrera. El massatgista del juvenil, Juan Calduch, ha estat acomiadat i l'home encara no sap ara el motiu. Coses de l'entrenador ?

La darrera. El massatgista del juvenil, Juan Calduch, ha estat acomiadat i l'home encara no sap ara el motiu. Coses de l'entrenador ? El cas és que dona molt mala imatge un equip que quan algun jugador es fa mal no porta ningú que l'atenga. Segur que la mà esquerra del president Agustí Ruíz solucionarà aviat el problema.

en off side

GALLITO

Calentura

Hem passat un rastre de dies sense futbol. Potser massa. Els bons aficionats estem ansiosos per veure el nostre Benicarló, per tornar a pujar al Municipal de la Carxofa i gaudir del magnífic joc dels nostres artistes de l'esfèrica.

En aquest parèntesi nadalenc, ple de paraules buides i desitjos inabastables, no hem deixat de pensar en el primer partit de l'any que vam estrenar dilluns passat. Tothom pensa que no són dies per a preocupar-se i que cal fugir de la realitat. Durant aquest període hem de ser feliços, somriure i, sobretot, menjar molt i no deixar ni una gota d'alcohol- en cap de les seues manifestacions- al vas. Hem de menjar torrons, fer regals, estar contents, felicitar la gent i no baixar del núvol fins després de Reis. Aquesta data marca la fi de la bassa d'oli que és la quinzena que comprén la darrera setmana de desembre i la primera de gener.

Hi ha qui no demana tant. Jo, per exemple, només demano una cosa de tota justícia: que em toque el pernil de la rifa, almenys una vegada. Em sembla que m'ho mereixo

Cadascú ha demanat el seu desig: els directius esperen acabar la temporada i poder pagar els jugadors, els jugadors esperen cobrar tots el mesos i els aficionats volen veure bon futbol. Hi ha qui no demana tant. Jo, per exemple, només demano una cosa de tota justícia: que em toque el pernil de la rifa, almenys una vegada. Em sembla que m'ho mereixo. Si es produeix aquest esdeveniment, ja us el deixaré tastar. No us preocupeu que jo sí que us avisaré. Com va dir aquell "tiberi, tiberi, poquet i bo".

més ràdio

EMISSORA MUNICIPAL BENICARLÓ

El Club Natació apareix com el gran beneficiat de les subvencions esportives

ÀLEX GOZALBO BELTRAN

L'Organisme Autònom d'Esports va fer públiques la passada setmana les subvencions esportives, un total de 8.230.409 pessetes, de l'any que acabem de deixar. El Club de Natació rebrà més d'un milió de pessetes per poder fer front a les grans despeses per lloguer de la piscina i desplaçaments. D'altra banda també és important la quantitat que rebrà el Club de Bàsquet, donada la categoria de l'equip femení i el gran nombre de nois i noies que té a les categories inferiors.

Subvencions entitats esportives (1995)

Bolas y Bochas	143.648
Gimспорт	185.542
Columbicultura de	
Coloms Esportius	94.240
Club Petanca	133.637
Club de Tennis	402.057
Club Esportiu Bló	569.532
Judo Club	88.710
Club Handbol	434.574
Ski Club	126.842
Club Escacs	131.814
Club Colombòfil	
Missatger	174.000
Societat de Caça	
"San Huberto"	126.842

Aeromodelisme	90.000
Club Natació	1.179.203
Xiruca	126.842
Patinatge Artístic	222.292
Futbol Sala	388.654
Club Mabel	334.335
Club Bàsquet	894.390
Unió Ciclista	518.932
Club Recorreguts	
de Caça	152.714
"Baix Maestrat"	479.067
"Benihort"	763.532
"El Mero"	357.742
Associació Amics	
del Ioga	71.268
Club de Vol	40.000

bàdminton

El bàdminton en Benicarlàndia

REDACCIÓ

La secció de bàdminton de l'Associació Cultural Alambor ha participat en la nova edició de Benicarlàndia'95.

Durant els dies 27, 29 i 30 de desembre molts xiquets i xiquetes han pogut, si més no, familiaritzar-se amb la raqueta, el volant i la xarxa.

La majoria dels xiquets que van optar per l'esport del bàd-

minton, que cada dia compta amb més adeptes, mai l'havien practicat i es van sentir molt motivats per l'activitat.

Els monitors de l'Associació Cultural Alambor van poder oferir als participants, entre 7 i 17 anys, algunes tècniques bàsiques de l'esport amb volant. D'aquesta manera l'entitat ha contribuït amb el seu gra d'arena a l'oferta d'oci i de cultura de Benicarlàndia.

Visiteu-la

EXPOSICIÓN COLOMBÓFILA COMUNITAT VALENCIANA '95
EXPOSICIÓN COLOMBÓFILA COMUNIDAD VALENCIANA '95

Benicarló

13 i 14 de Gener 1996
13 y 14 de Enero 1996

Organiza:
CLUB COLOMBÓFIL
MISSATGER BENICARLÓ

Auto Escuela DALMAU

Miguel Dalmau Ibáñez
Ma. Dolores Bayarri Ramón

Seguros Generales

C/ Alcalà de Xivert, 5
Tel. 47 19 04

12580 Benicarló

GALERIA DE ARTE

LE NAIN

Horarios: Mañanas 11:30 - 13:30
Tardes 17:30 - 20:30

Avda. Catalunya, 43 Tel.: 470573
12580 Benicarló

EXPOSICIÓN COLECTIVA DE PINTURA

José A. Fuster Beltran (Oleos)

Mercè Espiell Jovaní (Técnicas mixtas)

Ramón Valls Bosch (Oleos)

Marybel Jovany (Oleos)

Exposición Artesanal
de Tierra Santa

- Belenes Navideños
- Figuras Artísticas en madera de olivo

amunt i avall

Xert- Vallibona (1)

↳ CENTRE EXCURSIONISTA XIRUCA

Recórrer el camí que proposem no és només per a practicar senderisme, sinó, a més a més per a conèixer una mica més les nostres comarques, Els Ports i El Maestrat, llocs tan propers però tan poc coneguts. Veurem passar davant de nosaltres paratges plans al costat d'alts cims, creuarem grans barrancs foradats pel pas de l'aigua a través dels temps, paratges recòndits elevats i gelats, que ens permetran delitar-nos amb una gran varietat de vegetació com carrasques, pins i oliveres mil·lenàries. A més contemplem la petgada de l'home amb la seua arquitectura rural de pedra en sec.

El camí és una mescla de passeig agradable per als nostres peus amb uns pocs i curts trams de forta pendent que valen la pena patir per poder admirar les meravelles de la natura.

El camí és una mescla de passeig agradable per als nostres peus amb uns pocs i curts trams de forta pendent que valen la pena patir per poder admirar les meravelles de la natura. Afegim a aquest combinat algunes sendes gairebé inexistents pel poc pas de l'home fent resorgir del nostre cor la part aventurera.

Sortim de Xert en direcció a Les Moles per una carretera asfaltada, en el primer creuament que trobarem, una vegada passada la Font de L'Aubelló, abandonarem l'asfalt agafant el camí de l'esquerra, fent la marxa molt més lleugera. El paisatge comença a ser agradable, solitari i majestuós amb els seus camins, valls i muntanyes cobertes de carrasques i algun que altre pi. Arribem al camí que condueix al Mas del Rei, no sense abans haver passat per la Font de l'Albi, famosa per la seua aigua fresca i cristal·lina.

Anuncis per paraules

diversos

Xics per a la coral Kylix
(entre 16 i 20 anys)
Diumenge de 12 a 13
hores
Auditori Municipal, 1r. pis

treball, ensenyament, compra-venda, etc.

✓ Per telèfon 46 03 38

Anuncieu-vos ací,
només us costarà
250 pessetes
Feu arribar el vostre
anunci.

la claca

Carta dels Reis

↳ ÀLEX GOZALBO I BELTRAN

Estimats benicarlandos:

En aquests dies, com als polítics quan arriben les eleccions, se'ns amonтона la feina. Algunes de les cartes rebudes des de la localitat de Benicarló ens demanen objectes materials, d'altres pregunten per sentiments més profunds. Salvant alguna excepció (donar-li el càrrec de President de la Generalitat a Lizondo ens va semblar incoherent, ja que Zaplana s'encarregarà de desfer les mateixes coses), farem realitat totes les il·lusions. Aquesta carta, però, no està redactada per augmentar la nostra popularitat envers Pare Noel, ja que, gràcies al seu pijama de color roig, ell mateix dedica el seu temps a desprestigiarse.

En un moment concret *L'esport de Benicarló* va confondre el nom de Baltasar amb el de Bancaixa i ens va demanar un préstec

Tan sols volem fer referència a una carta que ens va arribar la setmana passada, venia firmada per un tal *Esport de Benicarló*. Ens la van fer arribar els nostres Missatgers

Màgics ja que no portava segell, segons ens indicava a l'interior perquè no tenia diners per pagar-lo. En un moment concret *L'esport de Benicarló* va confondre el nom de Baltasar amb el de Bancaixa i ens va demanar un préstec, quan tothom coneix aquella dita popular que diu així:

"Una cosa és alimentar un camell i l'altra, tenir diners com el Borrell"

Aquella part, però, que sí podem complir, és la de portar un dècim d'il·lusió al bàsquet (el de la loteria ja els toca sempre), una bona collita de gols als *llauradors* del *Camp de la Carxofa*, equipatges fets de triomf a l'handbol (dels normals ja en tenen molts), safanòries als *conills* del futbol sala, molts complements a les *nines* de la gimnàstica, un vocabulari d'anglès-català als *Tifons* i el cassette amb la cançó *No pares! Sigue, sigue!* a l'atletisme.

Els Reis d'Orient

L'estaca

La falta de més iniciatives com la del partit de bàsquet entre el Mobil Record Benicarló i un grup de disminuïts psíquics. La il·lusió no l'han de portar tan sols els Reis. Esperem i no desesperem.

Felç Any Nou 1996 La Veu

Bar Madeira

- Bocatás
- Tapas
- Sandwiches
- Hamburguesas...

Pg. Marítim, s/n
(Junto a la pista deportiva)
☎ 47 38 92 12580 Benicarló

MOT ENCREUAT Núm. 18 • per Francesc Anyó

AGENDA CULTURAL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2									■		
3						■					
4		■								■	
5						■					
6		■									■
7			■						■		
8					■						
9		■							■		
10								■			
11							■				

HORITZONTALS:

1. No materials. 2. Període de divertiments públics que precedeix l'època d'austeritat i de penitència de la quaresma. La nota. 3. Treballa en l'elaboració de l'oli. Exhibim, fem que es veja una cosa. 4. La seua. Si estem com elles vol dir que estem com unes cabres. B. 5. Encesos d'ira. A l'inrevés, mulla, xopa. 6. Afirmació. Serra de marqueteria. 7. Té temor. A l'inrevés i vulgarment dones. Conec, entenc. 8. M, m, m, m, m, m ... Inactius, apàtics, passius. 9. M. Pèrdues totals dels bens de fortuna. Extraterrestre de dit lluminós. 10. Sèrbies, croates, eslovenes, eslovaques, txeques, poloneses ... Jo. 11. Transpiraràs. Petita porció de neu.

VERTICALS:

1. Sistemes ecològics que consisteixen en una comunitat d'éssers vius que s'interrelacionen i constitueixen unitats relativament autònomes. 2. Posariem sal a un aliment. Té tan poc suc que li falta la "c". 3. Partido Revolucionario Institucional? A. No és el mateix caçar-ne una que agafar-ne una. 4. Faltats del poder de moure's o deturar-se per ells mateixos. Emprar un esforç fatigant per a la consecució d'una cosa. 5. Coses rares. Creador de Maquinavaja. 6. Dos romans desfilant de tal manera que en fan quatre. L. Espanya en té una fa vint anys i Benicarló en vint anys n'ha tingut vint. 7. Peces de pasta de farina en forma de tires llargues i estretes. 8. "... de cartó que quan cague fa pudor". F. 9. A. Gastat per l'ús. R. Article masculí. 10. Fibra tèxtil que hom obté de la planta del mateix nom. Pronuncio entre dents, confussament. 11. Dansa d'origen africà dels negres de Rio de Janeiro, São Paulo i Bahia. Quantitat d'una mercaderia que hi ha en un magatzem.

LES SOLUCIONS DE L'ANTERIOR:

HORITZONTALS: 1. Moniatos. Fa. 2. Amollar. Bol. 3. Poble. Ataca. 4. Aplanar. caB. 5. IE. Apago. A. 6. Rastre. Anit. 7. OTAN. Gales. 8. VS. Ama. Està. 9. E. Claror. Mu. 10. Lleonera. El. 11. Llaveu. USA. VERTICALS: 1. Mapa. Rovell. 2. Omòplats. LL. 3. Noblesa. CEA. 4. Illa. tnalov. 5. Alenar. Mane. 6. Ta. Apegareu. 7. Orarà. A. Or. 8. S. T. Galera. 9. Bacones. U. 10. Foca. Istmes. 11. Alabat. Aula.

DIVENDRES 5 DE GENER

A les 18 hores **Betlem Vivent** a la Plaça Sant Bertomeu.

A les 19'15 hores **Arribada de SS MM els Reis Mags d'Orient** a l'Ajuntament

A les 19'30 hores **Cavalcada de SS MM els Reis Mags d'Orient**, acompanyats pels Gegants i Cabuts de Benicarló, la Colla de Dolçainers i la Banda de Música Ciutat de Benicarló, amb el següent recorregut:

Ferreres Bretó, Plaça Constitució, Pius XII, Crist de la Mar, Plaça Mercat Vell, Joan Carles I, Ferreres Bretó i Plaça Sant Bertomeu.

A la Nit, al recinte de les Penyes: **Festa de Reis**

CONFERENCIA *La ecologia en la vida cotidiana*, a càrrec de Ximo Bueno i Bosch

Organitza: **Associació de la Dona**

Dia: dijous 11 de gener, a les 16 hores

Lloc: Saló d'actes de la Caixa Rural

TEATRE

Representació de l'obra "Ahora mujeres" (4 monòlegs de Dario Fo)

Dia: 13 de gener a les 21'30 hores

Lloc: Auditori municipal

VIATGE A BARCELONA

Visita a l'Aquari, amb visites opcionals a l'Imax Port Vell i al Moll de la Fusta.

Dia 25 de gener

Organitza: Associació de la Dona

Venda de bitllets: Dilluns 8 de gener de 11h a 12h i de 17h a 18h en el Bar El Cantonet. L'hora de sortida s'indicarà als bitllets.

VIATGE CAP DE SETMANA A L'ESTACIÓ D'ESQUÍ DE SOLDEU EL TARTER (ANDORRA)

Dies 13 i 14 de gener

Organitza: Ski Club Benicarló

Allotjament a l'Hotel Guillem (4 estrelles) amb mitja pensió, 2 dies de fot-fait i equip i classes opcionals.

SETMANA A LA NEU

Del 21 al 26 de gener a l'Estació de Baqueira (Lleida), amb 5 dies de pensió, equip i curset inclòs.

Organitza: Ski Club Benicarló

Informació: Casa l Municipal, dilluns de 22h a 23h.

Carniceria Juan, tf 471569
Pescaderia El Visiat, tf 471752

Preus a l'abast de tothom

NI CREIX NI MEIX

↳ JOAN GREGORI ALBIOL

...Desde Valencia hasta Mallorca.

Divendres 7, 12

Al tercer dia, com aquell altre del sepulcre, s'obri la Seu per a celebrar la missa major de la Immaculada. Així doncs, hi entrem tots en barrejat cambalache de turistes, creients, vianants ocasionals i la tribu que comanda Margarita. Què diré? No us podré mostrar la llum irisada del vitrall reverberar sobre els tubs gelats de l'orgue ni escoltareu el cor usurpant la veu dels fidels. L'oficiant enceta la funció en llatí i després s'encamina al tema que devia ser el del dia: *Eva pecó. Por qué pecó Eva?* Jo, usant hàbilment de simonia, puc aconseguir de qui m'acompanya el sacrifici de visitar encara dues esglésies més.

A Santa Eulàlia, segons llegisc, es va veure la llegendària conversió de Ramon Llull davant el cranc violaci que descarnava el pit herètic de madò Ambròsia de Castelló. A l'hora que és, anem assistint a l'inici de la missa en cada església on entrem: *Eva pecó por comer del fruto manzanoso.* I arribem a Sant Francesc, repòs del sac d'ossos que deu quedar del beat Ramon, el del seny fantàstic, i meta del meu pelegrinatge literàrio-espiritual. Ací donem el vist-i-plau a la tercera celebració, per fi en mallorquí, i paga la pena de quedar-s'hi. *L'amic, ab sa imaginació, pintava e formava les faiçons de son amat en les coses corporals, e ab son enteniment les polia en les coses esperituals, e ab volentat les adorava en totes creatures.*

Sopem novament a l'hotel del nostre sojorn i, davant les escenes que em serveixen algunes taules veïnes, se m'acut de pensar que, molt probablement, un autoservei, un menjador *self service*, és la prova més difícil per a l'educació i la civilitat actuals. Diré de què parlo. A llevant, una mare jove seu davant d'una enorme acumulació de mandonguilles precuinades, llom empanat i altres subtileeses. Tant n'hi ha, de menjar preconcebut, que atipada se'n deixa una part al costat del plat. Tanmateix, això no obsta perquè, sota l'amenaça de la cova de les rates, esgrimisca davant sa filla el precepte segons el qual una s'ha de menjar tot el que li serveixen al plat. Un plat, el de la xiqueta, que afegeix a la dieta de sa mare dues llesques de *chopped* tumefacte. Ho tornaré a dir. A ponent, a la meua esquena, comparteixen taula dos hòmens i una dona de mitjana edat. Hom diria, pel perfil, que si no són professors de secundària, poc se'n va. Indumentària desenfadada, colors, cabells retallats, marques... d'aquells paladars exquisits capaços de prolongar una erecció al llarg de les tres últimes pel·lícules de Kieslowski i proclamar després la bondat de l'exercici enmig de la sala de professors. Bé. Doncs, contemplo estupefacte com un d'ells, mentre els altres dos en riuen la gosadia, tasta i llença consecutivament les tres postres que ofereix el menú. Per uns moments la sordidesa em va recórrer l'espina, lenta, de dalt a baix. A la nit, a l'hotel, tenim festa de la cervesa i la selecció dels pas-dobles més aclamats a càrrec d'un conjunt de *pulso y púa*. El plat fort del festival serà, obviament, l'actuació estel·lar de la incombustible

Margarita.

Hom diria, pel perfil, que si no són professors de secundària, poc se'n va.

Dissabte 9, 12

Abans d'embarcar procuro trobar temps per a allargar-me al lloc on la nit anterior m'havia semblat ser víctima d'un miratge. Tanmateix, el que havia tingut per una al·lucinació resulta ser real i hi puc comprovar l'existència certa d'una perruqueria de senyores que disposa d'un servei de llibreria especialitzat en poesia. Per una raó o per l'altra, experimento un calfred al nervi dels cabells. No tinc més remei que entrar-hi amb el meu aspecte de repartidor d'ensaïmades a domicili i com a tal sóc mirat. Un camí he aclarit el tema amb les dependents, gaudisc descaradament d'aquell oasi enmig de l'illa amb una mà al cor i l'altra al rellotge m'amenaça. Després de tot, amb el que hi despenc, no pago ni de lluny els versos que m'enduc:

*Se m'hi perdé la por de no trobar,
i de cercar faig compte sempre més.*

